

### **Sastavnice vrednovanja u predmetu Hrvatski jezik:**

- ✓ hrvatski jezik i komunikacija
- ✓ književnost i stvaralaštvo
- ✓ kultura i mediji.

### **Sadržaj vrednovanja u nastavnom predmetu:**

- razgovor, pitanja i odgovori (usmeni odgovori)
- rješavanje zadataka pisane provjere znanja
- rješavanje problemskih zadataka
- tumačenje grafičkih organizatora znanja i/ili tablično/grafički prikazanih rezultata znanstvenih istraživanja
- izvedba pokusa ili istraživanja prema pisanom protokolu
- obrazloženje izvedenog pokusa ili istraživanja
- izrada izvješća o provedenom istraživanju prema unaprijed utvrđenim kriterijima
- izrada konceptualnih i/ili umnih mapa, križaljki, pitalica, rebusa, kvizova, stripova, infografika prema unaprijed utvrđenim kriterijima
- pisanje sastavka na određenu temu prema unaprijed zadanim smjernicama i utvrđenim kriterijima
- izrada plakata, prezentacija, seminara prema unaprijed utvrđenim kriterijima.

### **Oblici vrednovanja naučenog:**

- usmene provjere, pisane provjere zadatcima zatvorenog i/ili otvorenog tipa
- predstavljanja ili izvedbe: govorni i razgovorni oblici
- praktični radovi, projekti; učeničke mape i sl.

## SASTAVNICA/ELEMENT VREDNOVANJA: HRVATSKI JEZIK I KOMUNIKACIJA

ISHOD: OŠ HJ A.5.1. Učenik govori i razgovara u skladu s interesima, potrebama i iskustvom

RAZRADA ISHODA	NEDOVOLJAN	DOVOLJAN	DOBAR	VRLO DOBAR	ODLIČAN
<b>– prepoznaje različite svrhe govorenja: osobna i javna</b>	<p>Uopće ne prepoznaje svrhe govorenja ni u svome govoru ni u govoru sugovornika.</p> <p>U javnim se situacijama uvijek koristi razgovornim jezikom koji pripada samo osobnim situacijama.</p>	<p>Slabo prepoznaje svrhe govorenja ni u svome govoru ni u govoru sugovornika.</p> <p>U javnim se situacijama uvijek koristi razgovornim jezikom koji pripada samo osobnim situacijama.</p>	<p>Djelomice prepoznaje svrhe govorenja i u svome govoru i u govoru sugovornika.</p> <p>U javnim se situacijama uglavnom koristi razgovornim jezikom koji pripada samo osobnim situacijama.</p>	<p>Uglavnom prepoznaje svrhe govorenja u svome govoru i u govoru sugovornika.</p> <p>U javnim se situacijama uglavnom koristi primjerenim jezikom i izrazima, a vrlo rijetko u javnim situacijama unosi izraze iz razgovornog jezika.</p>	<p>Jasno i dosljedno prepoznaje svrhe govorenja u svome govoru i u govoru sugovornika.</p> <p>U javnim se situacijama koristi primjerenim jezikom i izrazima.</p> <p>Gotovo nikada u javnim situacijama ne upotrebljava izraze iz razgovornoga jezika.</p>
<b>– primjenjuje različite govorne činove: zahtjev, isprika, zahvala i poziv</b>	<p>Uopće ne prepoznaje komunikacijske situacije i ne primjenjuje primjerene govorne činove.</p>	<p>Slabo primjenjuje komunikacijske situacije i govorne činove primjenjuje primjereno tim situacijama.</p> <p>Iskazi u su djelomično smisleni i povezani, ali uglavnom nisu u skladu s namjenom i nemaju uvijek očekivani utjecaj na primatelja.</p>	<p>Prepoznaje samo neke komunikacijske situacije i samo neke govorne činove primjenjuje primjereno tim situacijama.</p> <p>Iskazi su djelomično smisleni i povezani, ali ponekad nisu u skladu s namjenom i nemaju uvijek očekivani utjecaj na primatelja.</p>	<p>Uglavnom prepoznaje gotovo sve komunikacijske situacije i primjereno tim situacijama primjenjuje govorne činove.</p> <p>Iskazi u su uglavnom smisleni i povezani te u skladu s komunikacijskom namjenom i utječu na primatelja.</p>	<p>Jasno i dosljedno prepoznaje komunikacijske situacije i primjereno tim situacijama primjenjuje govorne činove.</p> <p>Iskazi u su potpuno smisleni i povezani i u skladu s komunikacijskom namjenom utječu na primatelja.</p>
<b>– razgovara radi razmjene informacija</b>	<p>Informacije koje iznosi u razgovoru sugovorniku uopće nisu jasne.</p>	<p>Većina informacija koje iznosi u razgovoru sugovorniku nisu jasne i sugovornik treba sam pretpostavi na što se te informacije odnose.</p>	<p>Informacije koje iznosi u razgovoru neprecizne su pa sugovornik treba pretpostaviti mnoge dijelove te informacije.</p>	<p>Informacije koje iznosi u razgovoru precizne su i sugovorniku gotovo uvijek potpuno jasne pa sugovornik treba pretpostaviti manji dio informacija.</p>	<p>Informacije koje iznosi u razgovoru su sasvim precizne i sugovorniku su potpuno jasne tako da ništa ne mora sam pretpostavljati</p>

<p><b>– opisuje u skladu s jednostavnom strukturom</b></p>	<p>Iznosi opis koji nema logične cjeline: uvod, središnji dio i zaključni dio.</p> <p>Elemente opisa navodi bez logičnoga reda i smisla uz vrlo malo pojedinost.</p> <p>Slušatelji teško prate slijed takvoga govora.</p>	<p>Iznosi opis u kojem se gotovo ne razlikuju logične cjeline: uvod, središnji i zaključni dio (postoji samo opća uvodna i zaključna rečenica).</p> <p>Jasnog razlikovanja dijelova nema, a misli i elementi opisa nisu smisleno povezane.</p> <p>U opisu se ne navode specifične pojedinosti koje sugovorniku prenose potpunu poruku i jasnu sliku.</p>	<p>Iznosi opis u kojemu se djelomice razlikuju logične cjeline: uvod, središnji i zaključni dio.</p> <p>Ti su dijelovi djelomice logički i smisleno povezani, (uvod je potpuno nepovezan sa središnjim dijelom), a misli i elementi opisa djelomično su smisleno povezane.</p> <p>U opisu se navode pojedinosti koje nisu specifične i koje sugovorniku prenose potpunu poruku i jasnu sliku.</p>	<p>Iznosi opis u kojem se jasno razlikuju logične cjeline: uvod, središnji i zaključni dio.</p> <p>Ti su dijelovi uglavnom logički i smisleno povezani s manjim nelogičnostima.</p> <p>U opisu se navode pojedinosti koje ugovorniku prenose potpunu poruku i jasnu sliku.</p>	<p>Iznosi opis u kojem se vrlo jasno razlikuju logične cjeline: uvod, središnji i zaključni dio.</p> <p>Ti su dijelovi logički i smisleno povezani.</p> <p>U opisu se navode zanimljive pojedinosti koje sugovorniku prenose potpunu poruku i jasnu sliku.</p>
<p><b>– pripovijeda kronološki nižući događaje</b></p>	<p>Uopće ne povezuje kronološki događaje koje iznosi u govoru.</p>	<p>Slabo pripovijeda događaje koji imaju jednostavan kronološki slijed i jednostavne uzročno-posljedične odnose s odstupanjima.</p> <p>Ne može pripovijedati složene događaje koji nemaju kronološki slijed i složene uzročno-posljedične odnose.</p>	<p>Pripovijeda djelomice događaje koji imaju jednostavan kronološki slijed i jednostavne uzročno-posljedične odnose.</p> <p>Složene događaje iznosi s odstupanjima.</p>	<p>Pripovijeda uglavnom događaje koji imaju izmijenjen kronološki slijed i koji složenije uzročno-posljedične odnose.</p> <p>Složene događaje iznosi s manjim odstupanjima.</p>	<p>Pripovijeda jasno i točno složene događaje koji imaju kronološki slijed i koji sadrže složene uzročno-posljedične odnose.</p>
<p><b>– razgovijetno govori i točno intonira rečenice</b></p>	<p>Govori nerazgovjetno i uopće ne nastoji intonirati rečenicu tako da naglasi njezino značenje.</p>	<p>Govori često nerazgovjetno i ne nastoji intonirati rečenicu tako da naglasi njezino značenje.</p>	<p>Govori djelomice razgovjetno, ali ne nastoji intonirati rečenicu tako da naglasi njezino značenje.</p>	<p>Govori uglavnom razgovjetno i uvijek nastoji intonirati rečenicu tako da naglasi njezino značenje.</p>	<p>Govori potpuno razgovjetno i uvijek nastoji intonirati rečenicu tako da naglasi njezino značenje.</p>

ISHOD: OŠ HJ A.5.2. Učenik sluša tekst izdvaja ključne riječi i objašnjava značenje teksta					
RAZRADA ISHODA	NEDOVOLJAN	DOVOLJAN	DOBAR	VRLODOBAR	ODLIČAN
– prepoznaje slušanje usmjereno na razumijevanje cjelovitog sadržaja teksta	Uglavnom ne prepoznaje o čemu tekst govori.	Prepoznaje površno i slabo temu i namjenu koja je iskazana eksplicitno, ali ne razumije tekst čiji je sadržaj implicitan.	Prepoznaje djelomice opću temu i namjenu koja je iskazana eksplicitno i uglavnom ne razumije tekst čiji je sadržaj implicitan.	Uglavnom prepoznaje temu i namjenu koja je iskazana eksplicitno, ali ne prepoznaje uvijek tekst čiji je sadržaj implicitan.	Prepoznaje jasno i potpuno opću temu i namjenu koja je iskazana eksplicitno i implicitno.
– izdvaja ključne riječi i piše kratke bilješke o slušanome tekstu	Gotovo uopće ne može izdvojiti ključne riječi.  Uglavnom zamjenjuje ključne riječi s manje važnim pojedinostima.  Ne može razlikovati važno i nevažno. Uopće ne izrađuje bilješke.	Izdvaja samo neke ključne riječi, ali i uglavnom izdvaja manje važne pojedinosti.  Ne može razlikovati važno i nevažno. Izrađuje jako površne i netočne bilješke.	Izdvaja djelomice ključne riječi i manje važne pojedinosti.  Ne može uvijek razlikovati važno i nevažno.  Izrađuje površne bilješke.	Uglavnom izdvaja ključne riječi, ali ih rijetko zamjenjuje manje važnim pojedinostima.  Uglavnom može razlikovati važno i nevažno.  Izrađuje potpune bilješke.	Jasno i potpuno izdvaja sve ključne riječi i izrađuje potpune bilješke koje se temelje na ključnim riječima.  Jasno razlikuje ključne riječi i pojedinosti koje ih podupiru.
– prepričava slušani tekst služeći se bilješkama	Ne prepričava tekst i ne može izraditi bilješke.	Prepričava tekst slabo i površno jer ne može izraditi točne bilješke.	Prepričava tekst djelomično jer su bilješke nepotpune.	Prepričava tekst uglavnom jasno tako da slijedi gotovo sve bilješke.	Prepričava tekst jasno tako da slijedi potpune bilješke.
– objašnjava nepoznate riječi na temelju vođenoga razgovora i s pomoću rječnika	Može objasniti značenje čestih riječi, a u objašnjavanju značenja složenijih riječi i u korištenju rječnikom treba znatnu pomoć nastavnika u vođenom razgovoru.	Može objasniti značenje čestih nepoznatih riječi na temelju konteksta i uz pomoć rječnika.  Često treba potporu nastavnika u vođenom razgovoru da objasni značenje češćih riječi.	Može djelomično objasniti značenje nepoznatih riječi na temelju konteksta i uz pomoć rječnika.  Treba potporu nastavnika u vođenom razgovoru da objasni značenje češćih riječi.	Može uglavnom objasniti značenje nepoznatih riječi na temelju konteksta i uz pomoć rječnika, a u vođenom razgovoru razrješava značenja rjeđih riječi.	Može jasno i dosljedno objasniti značenje nepoznatih riječi na temelju konteksta i uz pomoć rječnika, a u vođenom razgovoru razrješava značenja rjeđih riječi koja su vrlo rijetke.

ISHOD: OŠ HJ A.5.3. Učenik čita tekst, izdvaja ključne riječi i objašnjava značenje tekst					
RAZRADA ISHODA	NEDOVOLJAN	DOVOLJAN	DOBAR	VRLODOBAR	ODLIČAN
– prepoznaje svrhu čitanja: osobna i javna	Uopće ne prepoznaje s kojom svrhom čita.	Slabo prepoznaje i razlikuje osobnu javnu i svrhu čitanja	Površno prepoznaje i razlikuje osobnu javnu i svrhu čitanja.	Uglavnom prepoznaje i razlikuje osobnu javnu i svrhu čitanja.	Uvijek prepoznaje i jasno razlikuje osobnu javnu i svrhu čitanja.
– uočava sastavne elemente grafičke strukture teksta: naslov, podnaslove, fotografije i/ili ilustracije	Uočava grafičke strukture teksta, ali ima teškoće u razumijevanju teksta pa s velikim teškoćama povezuje tekst i sastavne grafičke elemente.	Uočava slabo elemente grafičke strukture i ne povezuje ih s temom i porukom teksta.  Uočava uglavnom vizualne grafičke elemente (ilustracije), a teškoće ima s povezivanjem tekstualnih elemenata.	Djelomice uočava sastavne elemente grafičke strukture teksta i povezuje s temom i smislom jednostavnih tekstova koji nemaju mnogo grafičkih elemenata.  Lakše povezuje vizualne elemente nego tekstualne.	Uočava uglavnom sastavne elemente grafičke strukture teksta i povezuje s temom i smislom tekstova, slabije uočava i povezuje grafičke elemente u složenim tekstovima koji imaju mnogo takvih elemenata.  Lakše povezuje vizualne elemente nego tekstualne.	Uočava dosljedno i jasno sve sastavne elemente grafičke strukture teksta i povezuje s temom i smislom složenih tekstova koji imaju više grafičkih elemenata.
– izdvaja ključne riječi i piše kratke bilješke	Ne može razumjeti tekst pa ne izdvaja važne informacije od nevažnih i ne piše kratke bilješke.	Slabo razlikuje važne informacije od manje važnih informacija, pa uglavnom ne izdvaja ključne i sastavlja vrlo površne bilješke.	Djelomice razlikuje važne informacije od manje važnih i izrađuje nepotpune kratke bilješke.	Učenik uglavnom razlikuje važne informacije od manje važnih informacija i izrađuje uglavnom potpune kratke bilješke.	Učenik dosljedno i jasno razlikuje važne informacije od manje važnih informacija i izrađuje potpune kratke bilješke.
– prepričava tekst služeći se bilješkama	Ne može prepričati tekst jer ne može izraditi bilješke.	Izrađuje površne bilješke i prepričava tekst, ali se ne služi bilješkama.	Izrađuje kratke i površne bilješke na temelju kojim tekst prepričava površno.	Izrađuje uglavnom potpune bilješke i prepričava tekst većinom važnih pojedinosti.	Dosljedno i jasno slijedi bilješke i prepričava tekst sa svim važnim pojedinostima.
– objašnjava nepoznate riječi na temelju vođenoga razgovora i zaključivanja iz konteksta	Učenik može objasniti značenje čestih riječi u kontekstu samo uz pomoć nastavnika vođenim razgovorom.	Može slabo i površno objasniti značenje čestih i nepoznatih riječi na temelju konteksta i često treba potporu nastavnika u vođenom razgovoru.	Djelomično objašnjava značenje nepoznatih riječi na temelju konteksta.  Trebalo potporu nastavnika u vođenom razgovoru da objasni značenje češćih riječi.	Uglavnom objašnjava značenje nepoznatih riječi na temelju konteksta, a u vođenom razgovoru razrješava značenja rjeđih riječi.	Jasno i dosljedno objašnjava nepoznate riječi na temelju zaključivanja iz konteksta i treba pomoć u vođenom razgovoru samo u razrješavanju vrlo rijetkih riječi.
– služi se sadržajem i kazalom pojmova u traženju informacija	Uopće se ne služi kazalom pojmova i ne razumijeva njegovu ulogu u traženju informacija.	Služi se kazalom samo uz pomoć i poticaj nastavnika.	Služi se kazalom pojmova uz pomoć i poticaj nastavnika.	Uglavnom se služi kazalom pojmova u traženju informacija bez poticaja i pomoći nastavnika	Uvijek se služi samostalno sadržajem i kazalom pojmova i gotov da ne treba pomoć i poticaj nastavnika.
– ovladava osnovnim tehnikama pretraživanja	Uopće nije ovladao tehnikama pretraživanja	Učenik je slabo ovladao tehnikama pretraživanja	Djelomično je ovladao tehnikama pretraživanja	Uglavnom je ovladao tehnikama pretraživanja	U potpunosti je ovladao svim tehnikama pretraživanja

<p><b>interneta i knjižničnih kataloga</b></p>	<p>interneta i ne može naći jednostavne informacije i uopće se ne služi knjižničnim katalogom.</p>	<p>interneta tako da samostalno može pronaći dio informacija i samo one knjige kakve često čita.</p> <p>Ne koristi se većinom podatka koji se nalaze u knjižničnom katalogu.</p>	<p>interneta tako da samostalno može pronaći dio informacija i samo one knjige koje često čita.</p> <p>Ne koristi se većinom podatka koji se nalaze u knjižničnom katalogu.</p>	<p>interneta tako da samostalno može pronaći većinu informacija te knjiga i publikacije koje često čita.</p> <p>Koristi se većinom podatka koji se nalaze u knjižničnom katalogu.</p>	<p>interneta tako da samostalno može pronaći sve informacije i različite vrste knjiga i publikacija.</p> <p>Uspješno se koristi svim podatcima koje se nalaze u knjižničnom katalogu.</p>
--	--	--	---	---	---

## ISHOD: OŠ HJ A.5.4. Učenik piše tekstove trodijelne strukture u skladu s temom

RAZRADA ISHODA	NEDOVOLJAN	DOVOLJAN	DOBAR	VRLODOBAR	ODLIČAN
– piše sastavak / tekst trodijelne strukture u skladu sa slobodno odabranom ili zadanom temom	Piše sastavak/kratak tekst koji uopće nema trodijelnu strukturu. Ne može samostalno odabrati temu.	Piše sastavak/ tekst koji nema trodijelnu strukturu jer joj nedostaje uvod ili zaključak. Površno slijedi zadanu temu ali samostalno ne odabire slobodnu temu.	Piše sastavak/tekst koji ima djelomičnu trodijelnu strukturu, a dijelovi su mu nepovezani, a uvod i zaključak su vrlo površni slijedi uglavnom zadanu temu ali samostalno ne odabire slobodnu temu.	Piše sastavka/ tekst uglavnom jasne povezane trodijelne strukture.  Slijedi zadanu temu i samostalno odabire slobodnu temu.	piše tekst jasne trodijelne strukture, smisleno povezuje sve dijelove, slijedi zadanu temu i samostalno odabire slobodnu temu.
– utvrđuje temu: čita i istražuje o temi u različitim izvorima, povezuje temu sa stečenim znanjem i iskustvom	Ima teškoće u razumijevanju riječi i utvrđivanju teme i globalnog značenja teksta.  Kada i utvrdi temu uz podršku, ne povezuje tu temu sa stečenim znanjem i vlastitim iskustvom.	Utvrđuje temu jednostavnih tekstova u kojima je tema doslovno navedena.  Samostalno istražuje o temama koje su mu izrazito bliske iz jednoga izvora.  S osobnim iskustvom i znanjem povezuje teme koje su mu iznimno bliske.	Utvrđuje temu jednostavnih tekstova zaključivanjem na temelju izravno navedenih pojedinosti.  Samostalno istražuje iz jednoga ili dva izvora i sa stečenim znanjem povezuje teme koje su mu izrazito bliske.	Utvrđuje temu složenijih tekstova u kojima tema iskazana uglavnom implicitno.  Samostalno istražuje iz jednoga ili dva izvora i sa stečenim znanjem povezuje tekstove različitih tema sa znanjem i iskustvom	Utvrđuje temu složenih tekstova u kojima je tema iskazana implicitno.  Samostalno istražuje o temi u različitim izvorima, povezuje različite tekstove različitih tema sa stečenim znanjem i iskustvom.
– piše bilješke o temi: u natuknicama navodi podteme razrađujući temu	Ne piše bilješke o temi i u natuknicama ne navodi podteme jer ima teškoće u razumijevanju teme jednostavnih tekstova.	Piše vrlo površne bilješke o temi jednostavnoga teksta i obično ne razlikuje temu od podtema.	Piše djelomične i površne bilješke kojima razrađuje temu jednostavnih tekstova ako da je uglavnom jasan.  U složenim tekstovima nije potpuno jasan odnos teme i podtema.	Piše uglavnom potpune bilješke kojima razrađuje temu tekstova ako da je uglavnom jasan odnos između teme i podtema.  U složenim tekstovima nije potpuno jasna odnos teme i podtema.	Piše jasne i potpune bilješke kojima razrađuje temu svih vrsta tekstova tako da je jasan odnos između teme i podtema.
– opisuje osobu navodeći pojedinosti i iskazujući svoj doživljaj osobe pripovijeda kronološki nižući događaje povezujući rečenice tako da sljedeća proizlazi iz prethodne	Osobu gotov ne opisuje jer navodi nepovezane pojedinosti, a događaji koje iznosi gotovo uopće nisu povezani.	Opisuje osobu slabo te navodi mali broj pojedinosti kojima vrlo općenito iskazuje svoj doživljaj osobe. Pripovijeda kronološki nižući događaje povezujući rečenice koje gotovo ne proizlaze jedna iz druge.	Opisuje osobu površno te navodi opće pojedinosti kojima vrlo općenito iskazuje svoj doživljaj osobe. Pripovijeda kronološki nižući događaje i povezujući rečenice koje vrlo često ne proizlaze jedna iz druge.	Opisuje osobu uglavnom jasno i dosljedno i navodi pojedinosti i iskazujući svoj doživljaj osobe i pripovijeda kronološki nižući događaje povezujući rečenice tako da sljedeća uglavnom proizlazi iz prethodne.	Opisuje osobu jasno i dosljedno i navodi pojedinosti i iskazujući svoj doživljaj osobe i pripovijeda kronološki nižući događaje povezujući rečenice tako da sljedeća uvijek proizlazi iz prethodne
– služi se novim riječima	Uopće se služi novim	Gotovo se ne služi novim	Rijetko se služi novim	Uglavnom se služi novim	Često se služi mnogim novim

<b>koje je čuo ili pročitao istražujući o temi</b>	riječima jer ne čita i ne istražuje temu samostalno.	riječima koje je čuo ili pročitao istražujući o temi.	riječima koje je čuo ili pročitao istražujući o temi.	riječima koje je čuo ili pročitao istražujući o temi.	riječima koje je čuo ili pročitao istražujući o temi.
<b>– provjerava točnost informacija</b>	Ne provjerava točnost informacija i uopće nije osvijestio važnosti toga.	Učenik vrlo rijetko provjerava točnost informacija iz jednog izvora koji ne odabire samostalno.	Učenik rijetko provjerava točnost informacija iz jednog izvora koje na koji ne odabire uvijek samostalno.	Učenik uglavnom provjerava točnost informacija iz više izvora koji ne odabire uvijek samostalno.	Učenik uvijek provjerava točnost informacija iz više izvora koje može samostalno pronaći i odabrati.
<b>– točno citira i navodi ime autora</b>	Uopće ne citira i ne navodi ime autora.	Vrlo rijetko točno citira i navodi ime autora.	Rijetko e točno citira i navodi ime autora.	Uglavnom točno i dosljedno citira i navodi ime autora.	Uvijek točno i dosljedno citira i navodi ime autora.
<b>– piše veliko početno slovo u jednorječnim i višerječnim imenima: vlastite imenice i posvojni pridjevi</b>	Gotovo ne piše točno veliko početno slovo u jednorječnim i višerječnim imenima: vlastite imenice i posvojni pridjevi.	Učenik rijetko točno piše veliko početno slovo u jednorječnim i višerječnim imenima: vlastite imenice i posvojni pridjevi.  Griješi u imenima koja su česta i koja su mu poznata	Učenik djelomice točno piše veliko početno slovo u jednorječnim i višerječnim imenima: vlastite imenice i posvojni pridjevi.  Griješi ponekad u imenima koja su česta i koja su mu poznata.	Učenik uglavnom točno piše veliko početno slovo u jednorječnim i višerječnim imenima: vlastite imenice i posvojni pridjevi.  Griješi ponekad u imenima kojima mu nisu poznata.	Učenik uvijek točno piše veliko početno slovo u jednorječnim i višerječnim imenima: vlastite imenice i posvojni pridjevi, i u onim imenicima i posvojnim pridjevima koji mu nisu poznati.
<b>– služi se pravopisom radi poštivanja pravopisne norme</b>	Uopće ne primjenjuje pravopisnu normu i griješi u vrlo kratkim tekstovima u čestim i poznatim riječima i izrazima.	Rijetko primjenjuje pravopisna pravila u kraćim tekstovima, često griješi u duljim tekstovima i u riječima koji su mu poznate.	Djelomice primjenjuje pravopisna pravila u kraćim tekstovima, ali često griješi u duljim tekstovima i u riječima koji su mu manje poznate.	Uglavnom primjenjuje pravopisnu normu u duljim tekstovima, ali griješi u riječima koje su mu manje poznate.	Točno i dosljedno primjenjuje pravopisnu normu u duljim tekstovima i u riječima koje su mu manje poznate.
<b>– piše u skladu s usvojenim gramatičkim i pravopisnim pravilima</b>	Učenik uopće ne primjenjuje gramatička i pravopisna pravila i griješi u vrlo kratkom tekstu u čestim i poznatim riječima i izrazima.	Učenik rijetko primjenjuje gramatička i pravopisna pravila u kraćim tekstovima, često griješi u duljim tekstovima i u riječima i izrazima koji su mu poznate.	Učenik djelomice primjenjuje gramatička i pravopisna pravila u kraćim tekstovima, ali često griješi u duljim tekstovima i u riječima i izrazima koji su mu manje poznati.	Učenik uglavnom primjenjuje gramatička i pravopisna pravila u duljim tekstovima, ali ponekad griješi u riječima i u izrazima koji su mu manje poznati.	Učenik u potpunosti primjenjuje gramatička i pravopisna pravila u duljim tekstovima i u riječima i u izrazima koje su mu manje poznati.



ISHOD: OŠ HJ A.5.5 Učenik oblikuje tekst i primjenjuje znanja o promjenjivim i nepromjenjivim riječima.					
RAZRADA ISHODA	NEDOVOLJAN	DOVOLJAN	DOBAR	VRLODOBAR	ODLIČAN
– razlikuje morfološke kategorije kojima se uspostavljaju veze među riječima: rod, broj, padež, lice i vrijeme	Vrlo slabo razlikuje gramatičke kategorije i pripadajuće zakonitosti jezičnoga ustroja na samo malom broju primjera koji su mu otprije poznati.	Slabo razlikuje gramatičke kategorije i pripadajuće zakonitosti jezičnoga ustroja na poznatim, prototipnim i vrlo jednostavnim primjerima.	Učenik djelomice razlikuje gramatičke kategorije i pripadajuće zakonitosti jezičnoga ustroja na poznatim i jednostavnim primjerima.	Uglavnom razlikuje gramatičke kategorije i pripadajuće zakonitosti jezičnoga ustroja na poznatim i na nekim složeni i nepoznatim primjerima.	Jasno razlikuje gramatičke kategorije i zakonitosti jezičnoga ustroja na složenim i potpuno nepoznatim primjerima.
– prepoznaje infinitiv, glagolski pridjev radni, pomoćne glagole	Vrlo slabo razlikuje gramatičke kategorije i pripadajuće zakonitosti jezičnoga ustroja na samo malom broju primjera koji su mu otprije poznati.	Slabo razlikuje gramatičke kategorije i pripadajuće zakonitosti jezičnoga ustroja na poznatim, prototipnim i vrlo jednostavnim primjerima.	Učenik djelomice razlikuje gramatičke kategorije i pripadajuće zakonitosti jezičnoga ustroja na poznatim, prototipnim i jednostavnim primjerima.	Uglavnom razlikuje gramatičke kategorije i pripadajuće zakonitosti jezičnoga ustroja na poznatim i na nekim složeni i nepoznatim primjerima.	Jasno razlikuje gramatičke kategorije i zakonitosti jezičnoga ustroja na složenim i potpuno nepoznatim primjerima.
– izriče prezent, perfekt i futur I.	Vrlo slabo razlikuje gramatičke kategorije i pripadajuće zakonitosti jezičnoga ustroja na samo malom broju primjera koji su mu otprije poznati.	Slabo razlikuje gramatičke kategorije i pripadajuće zakonitosti jezičnoga ustroja na poznatim, prototipnim i vrlo jednostavnim primjerima.	Učenik djelomice razlikuje gramatičke kategorije i pripadajuće zakonitosti jezičnoga ustroja na poznatim, prototipnim i jednostavnim primjerima.	Uglavnom razlikuje gramatičke kategorije i pripadajuće zakonitosti jezičnoga ustroja na poznatim i na nekim složeni i nepoznatim primjerima.	Jasno razlikuje gramatičke kategorije i zakonitosti jezičnoga ustroja na složenim i potpuno nepoznatim primjerima.
– razlikuje opće i vlastite imenice, opisne, posvojne i gradivne pridjeve	Vrlo slabo razlikuje gramatičke kategorije i pripadajuće zakonitosti jezičnoga ustroja na samo malom broju primjera koji su mu otprije poznati.	Slabo razlikuje gramatičke kategorije i pripadajuće zakonitosti jezičnoga ustroja na poznatim, prototipnim i vrlo jednostavnim primjerima.	Djelomice razlikuje gramatičke kategorije i pripadajuće zakonitosti jezičnoga ustroja na poznatim, prototipnim i jednostavnim primjerima.	Uglavnom razlikuje gramatičke kategorije i pripadajuće zakonitosti jezičnoga ustroja na poznatim i na nekim složeni i nepoznatim primjerima.	Jasno razlikuje gramatičke kategorije i zakonitosti jezičnoga ustroja na složenim i potpuno nepoznatim primjerima.
– uočava padeže kao različite oblike iste riječi na čestim i oglednim primjerima	Vrlo slabo razlikuje gramatičke kategorije i pripadajuće zakonitosti jezičnoga ustroja na samo malom broju primjera koji su mu otprije poznati.	Slabo razlikuje gramatičke kategorije i pripadajuće zakonitosti jezičnoga ustroja na poznatim, prototipnim i vrlo jednostavnim primjerima.	Djelomice razlikuje gramatičke kategorije i pripadajuće zakonitosti jezičnoga ustroja na poznatim, prototipnim i jednostavnim primjerima.	Uglavnom razlikuje gramatičke kategorije i pripadajuće zakonitosti jezičnoga ustroja na poznatim i na nekim složeni i nepoznatim primjerima.	Jasno razlikuje gramatičke kategorije i zakonitosti jezičnoga ustroja na složenim i potpuno nepoznatim primjerima.

<b>– provodi stupnjevanje pridjeva na uporabnoj razini</b>	Vrlo slabo razlikuje gramatičke kategorije i pripadajuće zakonitosti jezičnoga ustroja na samo malom broju primjera koji su mu otprije poznati.	Slabo razlikuje gramatičke kategorije i pripadajuće zakonitosti jezičnoga ustroja na poznatim, prototipnim i vrlo jednostavnim primjerima.	Djelomice razlikuje gramatičke kategorije i pripadajuće zakonitosti jezičnoga ustroja na poznatim, prototipnim i jednostavnim primjerima.	Uglavnom razlikuje gramatičke kategorije i pripadajuće zakonitosti jezičnoga ustroja na poznatim i na nekim složeni i nepoznatim primjerima.	Jasno razlikuje gramatičke kategorije i zakonitosti jezičnoga ustroja na složenim i potpuno nepoznatim primjerima.
<b>– provodi (i, gdje je potrebno, bilježi) glasovne promjene u riječima</b>	Vrlo slabo razlikuje gramatičke kategorije i pripadajuće zakonitosti jezičnoga ustroja na samo malom broju primjera koji su mu otprije poznati.	Slabo razlikuje gramatičke kategorije i pripadajuće zakonitosti jezičnoga ustroja na poznatim, prototipnim i vrlo jednostavnim primjerima.	Djelomice razlikuje gramatičke kategorije i pripadajuće zakonitosti jezičnoga ustroja na poznatim, prototipnim i jednostavnim primjerima.	Uglavnom razlikuje gramatičke kategorije i pripadajuće zakonitosti jezičnoga ustroja na poznatim i na nekim složeni i nepoznatim primjerima.	Jasno razlikuje gramatičke kategorije i zakonitosti jezičnoga ustroja na složenim i potpuno nepoznatim primjerima.
<b>– razlikuje nepromjenjive riječi u službi: izricanja okolnosti radnje, odnosa među riječima i povezivanja i preoblike rečenice</b>	Vrlo slabo razlikuje gramatičke kategorije i pripadajuće zakonitosti jezičnoga ustroja na samo malom broju primjera koji su mu otprije poznati.	Slabo razlikuje gramatičke kategorije i pripadajuće zakonitosti jezičnoga ustroja na poznatim, prototipnim i vrlo jednostavnim primjerima.	Djelomice razlikuje gramatičke kategorije i pripadajuće zakonitosti jezičnoga ustroja na poznatim, prototipnim i jednostavnim primjerima.	Uglavnom razlikuje gramatičke kategorije i pripadajuće zakonitosti jezičnoga ustroja na poznatim i na nekim složeni i nepoznatim primjerima.	Jasno razlikuje gramatičke kategorije i zakonitosti jezičnoga ustroja na složenim i potpuno nepoznatim primjerima.

ISHOD: OŠ HJ A.5.6. Učenik uočava raznolikost hrvatskoga jezika u užem i u širem smislu					
RAZRADA ISHODA	NEDOVOLJAN	DOVOLJAN	DOBAR	VRLODOBAR	ODLIČAN
– objašnjava službenu ulogu i uporabu hrvatskoga jezika i latiničnoga pisma u Republici Hrvatskoj	Uopće ne objašnjava službenu ulogu i uporabu hrvatskoga jezika i latiničnoga pisma u RH	Površno objašnjava službenu ulogu i uporabu hrvatskoga jezika i latiničnoga pisma u RH i ne može te pojmove objasniti na primjerima.	Djelomice objašnjava gramatičke kategorije i pripadajuće zakonitosti jezičnoga ustroja na poznatim, prototipnim i jednostavnim primjerima.	Učenik uglavnom objašnjava službenu ulogu i uporabu hrvatskoga jezika i latiničnoga pisma u RH i objašnjava na primjerima	Učenik dosljedno i jasno objašnjava službenu ulogu i uporabu hrvatskoga jezika i latiničnoga pisma u RH i objašnjava na primjerima.
– razlikuje hrvatski standardni jezik od materinskoga jezika, drugoga jezika, jezika nacionalnih manjina te navodi primjere	Uopće ne razlikuje pojmove i ne može ih objasniti nego samo sporadično navesti pojam koji je upamtio.	Površno razlikuje navedene pojmove i može ih objasniti na manjem broju prototipnih primjera koje je upamtio.	Djelomice razlikuje gramatičke kategorije i pripadajuće zakonitosti jezičnoga ustroja na poznatim, prototipnim i jednostavnim primjerima.	Uglavnom razlikuje navedene pojmove i može ih objasniti na većini nepoznatih primjera.	Potpuno i dosljedno razlikuje navedene pojmove i može ih objasniti na potpuno nepoznatim primjerima.
– uspoređuje vlastiti mjesni govor i narječje s hrvatskim standardnim jezikom	Ne razlikuje uopće svoj mjesni govor od standardnoga jezika pa ih ne može usporediti.	Površno uspoređuje svoj mjesni govori i standardni jezik i može tu razliku objasniti na manjem broju primjerima koje je prethodno upamtio.	Djelomice uspoređuje svoj mjesni govori i standardni jezik i može tu razliku objasniti na primjerima koje je prethodno upamtio.	Uglavnom uspoređuje svoj mjesni govori i standardni jezik i može tu razliku objasniti na većini primjera.	Jasno i dosljedno razlikuje svoj mjesni govori i standardni jezik i može tu razliku objasniti na različitim primjerima.
– prepoznaje i izdvaja riječi mjesnoga govora i narječja, razgovornoga jezika te ih zamjenjuje riječima hrvatskoga standardnog jezika	Gotovo uopće ne zamjenjuje riječi svoga narječja mjesnoga govora i razgovornoga jezika i riječi standardnoga jezika, gotovo se uvijek koristi mjesnim govorom, narječjem i razgovornim jezikom u komunikacijskim situacijama u kojima bi se trebao koristiti standardnim jezikom.	Slabo razlikuje riječi svoga narječja mjesnoga govora i razgovornoga jezika i riječi standardnoga jezika, vrlo se često koristi mjesnim govorom, narječjem i razgovornim jezikom u komunikacijskim situacijama u kojima bi se trebao koristiti standardnim jezikom.	Djelomice razlikuje riječi svoga narječja mjesnoga govora i razgovornoga jezika i riječi standardnoga, ali ne upotrebljava ih uvijek u skladu s komunikacijskom situacijom.  Koristi se pojedinim riječima narječja, mjesnog govora i razgovornoga jezika u komunikacijskim situacijama u kojima treba koristiti standardnim jezikom.	Uglavnom razlikuje riječi svoga narječja mjesnoga govora i razgovornoga jezika i riječi standardnoga jezika i uglavnom ih koristi u skladu s komunikacijskom situacijom.	Vrlo jasno i dosljedno razlikuje riječi svoga narječja mjesnoga govora i razgovornoga jezika i riječi standardnoga jezika i koristi ih u skladu s komunikacijskom situacijom.
– razlikuje vlastiti mjesni govor i narječje od drugih govora i narječja	Poznaje svoj mjesni govor, ali ga ne razlikuje gotovo uopće od drugih govora i narječja.	Poznaje svoj mjesni govor, ali ne poznaje glavna obilježja drugih narječja pa ih razlikuje samo vrlo općenito.	Poznaje svoj mjesni govor, ali vrlo slabo poznaje glavna obilježja drugih narječja pa ih razlikuje samo vrlo općenito.	Poznaje dobro svoj mjesni govor, ali poznaje i važna obilježja drugih narječja i uglavnom ih razlikuje.	Poznaje dobro svoj mjesni govor, ali poznaje i važna obilježja drugih narječja i jasno ih razlikuje.

## SASTAVNICA/ELEMENT VREDNOVANJA PREMA KURIKULARNIM DOKUMENTIMA: KNJIŽEVNOST I STVARALAŠTVO

ISHOD: OŠ HJ B.5.1. Učenik obrazlaže svoj doživljaj knjiženoga teksta, objašnjava uočene ideje povezujući tekst sa svijetom oko sebe

RAZRADA ISHODA	NEDOVOLJAN	DOVOLJAN	DOBAR	VRLODOBAR	ODLIČAN
<b>– izražava doživljaj o književnome tekstu</b>	Učenik ne razumije temu teksta i osnovni smisao teksta pa vlastit doživljaj iskazuje sporadično i vrlo površno.	Učenik razumije slabo smisao poznatoga književnoga teksta i može ga površno povezati s vlastitim iskustvom i iskazati svoj doživljaj.	Učenik djelomice razumije smisao poznatoga književnoga teksta i može ga površno povezati s vlastitim iskustvom i iskazati svoj doživljaj.	Učenik uglavnom razumije smisao nepoznatoga književnoga teksta i može ga povezati s vlastitim iskustvom pa može iskazati i svoj doživljaj.	Učenik razumije potpuno smisao nepoznatoga književnoga teksta i može ga povezati s vlastitim iskustvom pa može iskazati i svoj doživljaj.
<b>– razvija sposobnost fantazijskoga mišljenja: doživljavanjem pročitana izražava vlastite osjećaje, stavove i vrijednosti</b>	Učenik ne razumije tekst i osnovni smisao teksta, ima teškoće u vizualizaciji teksta i vrlo površno iskazuje vlastite osjećaje, stavove i vrijednosti.	Učenik slabo razumije tekst i osnovni smisao teksta, teško vizualizira tekst i općenito i oskudno izražava svoje osjećaje.	Učenik djelomice razumije poznati književni tekst i može vizualizirati tekst, ali vrlo općenito iskazuje vlastite osjećaje, stavove i vrijednosti.	Učenik uglavnom razumije tekst i osnovni smisao nepoznatoga književnoga teksta te iskazuje svoje osjećaje, stavove i vrijednosti koji su uglavnom povezani s tekstom.	Učenik razumije potpuno tekst i osnovni smisao nepoznatoga književnoga teksta te iskazuje svoje osjećaje, stavove i vrijednosti koji su povezani s tekstom.
<b>– komentira i obrazlaže vlastito razumijevanje književnoga teksta</b>	Učenik uglavnom ne razumije tekst pa ga ne može obrazložiti ili ga obrazlaže vrlo površnim dokazima iz teksta.	Učenik vrlo slabo razumije tekst i obrazlaže ga vrlo površnim, općenitim i nepovezanim dokazima.	Učenik djelomice razumije tekst i vlastito razumijevanje obrazlaže nizom nepovezanih pojedinosti iz teksta i ponekad iz vlastitog iskustva.	Učenik uglavnom razumije tekst i vlastito razumijevanje obrazlaže logičnim i uglavnom povezanim pojedinostima iz teksta i iz vlastiti toga iskustva.	Učenik potpuno razumije tekst i vlastito razumijevanje obrazlaže logičnim dokazima s mnogo povezanih pojedinosti iz teksta i iz svoga iskustva.
<b>– prepoznaje glavne ideje i problematiku književnoga teksta i povezuje ih sa stvarnošću</b>	Učenik uglavnom ne prepoznaje glavne ideje i problematiku književnoga teksta pa tekst uglavnom ne može povezati sa stvarnošću ili ga povezuje sporadično i vrlo površno sa stvarnošću koja je bliska njegovu iskustvu.	Učenik vrlo slabo prepoznaje glavnu ideju teksta i problematiku književnoga teksta i može ga vrlo površno povezati sa stvarnošću koja je bliska njegovu iskustvu.	Učenik djelomice prepoznaje glavne ideje i problematiku književnoga teksta i može ih povezati sa stvarnošću koja se odnosi na iskustvo njegove bliže zajednice.	Učenik uglavnom prepoznaje glavne ideje i problematiku književnoga teksta i može ih povezati sa stvarnošću u svojoj široj zajednici i djelomično s općedruštenim problemima.	Učenik potpuno razumje glavne ideje i problematiku književnoga teksta i povezuje ih sa stvarnošću u široj zajednici i s općedruštenim problemima.

ISHOD: OŠ HJ B.5.2. Učenik razlikuje temeljna žanrovska obilježja književnoga teksta					
RAZRADA ISHODA	NEDOVOLJAN	DOVOLJAN	DOBAR	VRLODOBAR	ODLIČAN
<b>– uočava književnost kao umjetnost riječi</b>	Ne može razumjeti temu književnoga teksta. Može uočiti književni tekst kao složen i drugačiji, ali ga ne uočava umjetnost riječi.	Rijetko i površno uočava da je književnost umjetnost riječi i nije svjestan njezine estetske namjene.	Djelomično uočava da je književnost umjetnost riječi i nije svjestan njezine estetske namjene.	Uglavnom uočava da je književnost umjetnost riječi i svjestan je njezine estetske namjene.	Dosljedno i jasno uočava da je književnost umjetnost riječi i svjestan je njezine estetske namjene.
<b>– objašnjava razliku između književnih i ostalih tekstova navodeći primjere</b>	Učenik ima teškoće u razumijevanju pojedinosti i tema svih vrsta tekstova pa može vrlo općenito razlikovati književni tekst od ostalih vrsta tekstova, ali ne može objasniti tu razliku.	Učenik može rijetko objasniti razliku između književnih i ostalih vrsta tekstova na poznatim primjerima gdje su ta obilježja jasno vidljiva.	Učenik može djelomice objasniti razliku između književnih i ostalih vrsta tekstova na poznatim primjerima gdje su ta obilježja jasno vidljiva.	Učenik može uglavnom objasniti razliku između književnih i ostalih vrsta tekstova na nepoznatim primjerima gdje su ta obilježja jasno vidljiva.	Učenik može potpuno objasniti razliku između književnih i ostalih vrsta tekstova na različitim nepoznatim primjerima u kojima razlike nisu na prvi pogled vidljive.
<b>– razlikuje tekstove prema poetskim, proznim i dramskim obilježjima na osnovi tematike, likova i načina izlaganja, strukture teksta</b>	Uglavnom nije usvojio temeljna književnoteorijska znanja pa ih ne može ni razlikovati prema poetskim, proznim i dramskim obilježjima na osnovi tematike, likova i načina izlaganja, strukture teksta	Slabo je usvojio temeljna književnoteorijska znanja i razlikuje tekstove prema poetskim, proznim i dramskim obilježjima na osnovi tematike, likova i načina izlaganja, strukture teksta u na primjerima teksta koji su im poznati.	Djelomice je usvojio temeljna književnoteorijska znanja i razlikuje tekstove prema poetskim, proznim i dramskim obilježjima na osnovi tematike, likova i načina izlaganja, strukture teksta na jednostavnim primjerima teksta koji su im uglavnom poznati.	Učenik je uglavnom usvojio temeljna književnoteorijska znanja i razlikuje tekstove prema poetskim, proznim i dramskim obilježjima na osnovi tematike, likova i načina izlaganja, strukture teksta na jednostavnim i složenim primjerima teksta koji im nisu uvijek otprije poznati.	Učenik je potpuno usvojio temeljna književnoteorijska znanja i razlikuje tekstove prema poetskim, proznim i dramskim obilježjima na osnovi tematike, likova i načina izlaganja, strukture teksta na jednostavnim i složenim primjerima teksta koji im nisu otprije poznati.
<b>– primjenjuje temeljna književnoteorijska znanja: zvučnost i ritmičnost, stih, strofa; pripovijedanje o događajima, opisivanje, dijalog; sceničnost dramskoga teksta, dijalog, monolog, didaskalije na konkretnim primjerima</b>	Učenik uglavnom nije usvojio temeljna književnoteorijska znanja i ne može ih povezati ni s jednostavnim primjerima u tekstu.	Slabo je usvojio temeljna književnoteorijska znanja (zvučnost i ritmičnost, stih, strofa; pripovijedanje o događajima, opisivanje, dijalog; sceničnost dramskoga teksta, dijalog, monolog, didaskalije) i može ga primijeniti na vrlo jednostavnim poznatim primjerima.	Djelomice je usvojio temeljna književnoteorijska znanja (zvučnost i ritmičnost, stih, strofa; pripovijedanje o događajima, opisivanje, dijalog; sceničnost dramskoga teksta, dijalog, monolog, didaskalije) i može ga primijeniti na poznatim i jednostavnim nepoznatim primjerima.	Uglavnom je usvojio temeljna književnoteorijska znanja (zvučnost i ritmičnost, stih, strofa; pripovijedanje o događajima, opisivanje, dijalog; sceničnost dramskoga teksta, dijalog, monolog, didaskalije) i može ga primijeniti na složenijim i nepoznatim konkretnim primjerima.	Potpuno je i dosljedno usvojio temeljna književnoteorijska znanja (zvučnost i ritmičnost, stih, strofa; pripovijedanje o događajima, opisivanje, dijalog; sceničnost dramskoga teksta, dijalog, monolog, didaskalije) i može ga primijeniti na složenim i nepoznatim konkretnim primjerima.
<b>– prepoznaje jezično-stilska obilježja</b>	Učenik ima teškoće u razumijevanju doslovnoga	Učenik slabo predviđa stilska obilježja književnoga teksta na	Učenik djelomično točno prepoznaje predviđena	Učenik uglavnom točno prepoznaje sva predviđena	Učenik točno prepoznaje sva predviđena stilska obilježja

<b>književnoga teksta na konkretnim primjerima: preneseno značenje, pjesnička slika, epitet, usporedba</b>	i eksplicitnoga značenja teksta i gotovo uopće ne razumije prenesena značenja.	poznatim izdvojenim primjerima.	stilska obilježja književnoga teksta na poznatim izdvojenim primjerima.	stilska obilježja književnoga teksta na složenijim i novim izdvojenim primjerima.	književnoga teksta na složenim i novim izdvojenim primjerima.
--	--	---------------------------------	---	---	---

SASTAVNICA/ELEMENT VREDNOVANJA PREMA KURIKULARNIM DOKUMENTIMA: KULTURA I MEDIJI					
ISHOD: OŠ HJ C.5.1. Učenik razlikuje tiskane medijske tekstove i izdvaja tekstove/sadržaje koji promiču pozitivne vrijednosti					
RAZRADA ISHODA	NEDOVOLJAN	DOVOLJAN	DOBAR	VRLO DOBAR	ODLIČAN
– razlikuje tiskane medijske tekstove prema učestalosti izlaženja: dnevne novine, tjedne, mjesečne i godišnje časopise	Razlikuje samo one medijske tekstove koji ga osobno zanimaju. Ostale tekstove ne razlikuje ni prema jednome kriteriju.	Razlikuje samo one medijske tekstove koji ga osobno zanimaju. Razlikuje samo tekstove koji su mu bliži prema nekim kriterijima.	Razlikuje samo dio medijskih tekstova prema nekom kriterijima.	Razlikuje uglavnom sve medijske tekstove i one koji su mu osobno bliski i one koji su iz bližeg društvenog okružja prema gotovo svim kriterijima.	Razlikuje jasno sve medijske tekstove i one koji su mu osobno bliski i one koji su iz bližeg društvenog okružja prema svim kriterijima.
– uočava uporabu i organizaciju pojedinih sadržajnih i grafičkih elemenata u različitim tiskanim medijskim tekstovima radi prenošenja poruke	Gotovo uopće ne uočava na koji način sadržajni i grafički elementi prenose poruku, osim u nekim medijskim tekstovima u kojima je ta poruka jako izravno iskazana.	Može uočiti kako organizacija sadržajnih i grafičkih elemenata prenosi poruku samo u medijskim tekstovima u kojima je ta poruka izravno iskazana.	Uglavnom uočava na koji način uporaba i organizacija sadržajnih i grafičkih elemenata prenosi poruku u svim medijskim tekstovima, posebice u onima u kojima je poruka izravno izrečena, ali vrlo rijetko i uz pomoć može odredit poruku koja je iskazana implicitno.	Uglavnom uočava na koji način uporaba i organizacija sadržajnih i grafičkih elemenata prenosi poruku u svim medijskim tekstovima, i u onima u kojima je poruka izravno izrečena, ali ne uvijek i u onima tekstovima u kojima je poruka implicitna.	Jasno i dosljedno uočava na koji način uporaba i organizacija sadržajnih i grafičkih elemenata prenosi poruku u svim medijskim tekstovima, i u onima u kojima je poruka izravno izrečena i u onim tekstovima u kojima je poruka implicitna.
– prepoznaje kako se grafičkim elementima (naslov, nadnaslov, podnaslov, fotografija/ilustracija, okvir) oblikuje značenje medijske poruke i stvara željeni učinak na primatelja	Gotovo uopće ne može uočiti na koji način grafički elementi prenose poruku i stvaraju učinak na primatelja osim u nekim medijskim tekstovima u kojima je ta poruka jako izravno iskazana.	Slabo i površno uočiti kako grafički elementi prenosi poruku i stvaraju učinak na primatelja samo u medijskim tekstovima u kojima je ta poruka izravno iskazana.	Djelomice uočava kako grafički elementi prenose poruku i ostvaruju učinak na primatelja u svim medijskim tekstovima, posebice u onima u kojima je poruka izravno izrečena, ali vrlo rijetko i uz pomoć može odredit poruku koja je iskazana implicitno.	Uglavnom uočava kako grafički elementi prenosi poruku i ostvaruju učinak na čitatelja u svim medijskim tekstovima, i u onima u kojima je poruka izravno izrečena, ali ne uvijek i u onim tekstovima u kojima je poruka implicitna.	Jasno i dosljedno uočava kako grafički elementi prenose poruku i ostvaruju učinak na čitatelja u svim medijskim tekstovima, i u onima u kojima je poruka izravno izrečena i u onim tekstovima u kojima je poruka implicitna.

<p><b>– izdvaja sadržaje koji promiču pozitivne vrijednosti i potiču pozitivne komunikacijske obrasce</b></p>	<p>Uopće ne razlikuje ili razlikuje s teškoćama sadržaje u medijskim tekstovima pa time teško može prepoznati pozitivne obrasce.</p>	<p>Površno određuje teme, namjene i poruku medijskih tekstova jednostavnijih medijskih tekstova i uočava pozitivne obrasce.</p> <p>Teškoće imaju u određivanju obrazaca složenijih testova u kojima je poruka implicitna.</p>	<p>Djelomice određuje teme, namjene i poruku medijskih tekstova jednostavnijih medijskih tekstova i uočava pozitivne obrasce.</p> <p>Teškoće imaju u određivanju obrazaca složenijih testova u kojima je poruka implicitna.</p>	<p>Uglavnom određuje teme, namjene i poruku gotovo svih medijskih tekstova i razlikuje pozitivne obrasce, a manje teškoće imaju u određivanju poruke složenijih tekstova u kojima je poruka implicitna.</p>	<p>Jasno i dosljedno određuje teme, namjene i poruku svih medijskih tekstova (jednostavnih i složenih) i jasno razlikuje pozitivne obrasce.</p>
---	--	---	---	---	---



ISHOD: OŠ HJ C.5.2. Učenik razlikuje medijske sadržaje primjerene dobi i interesu					
RAZRADA ISHODA	NEDOVOLJAN	DOVOLJAN	DOBAR	VRLO DOBAR	ODLIČAN
<b>– uočava vezu teksta i svijeta koji ga okružuje</b>	Može vrlo općenito utvrditi temu, namjenu i ideju samo onih jednostavnih tekstova koji su mu osobno bliski.  Ne razumije tekstove koji ga osobno ne zanimaju i koji su iz šireg društvenog okružja.	Može općenito utvrditi temu, namjenu i ideju samo onih jednostavnih tekstova koji su mu osobno bliski.  Uglavnom ne razumije tekstove koji ga osobno ne zanimaju i koji su iz šireg društvenog okružja.	Može djelomice utvrditi temu, namjenu i ideju samo nekih medijskih tekstova i to onih koji su mu osobno bliski.  Ima poteškoća s razumijevanjem tekstova koji ga osobno ne zanimaju i koji su iz šireg društvenog okružja.	Može uglavnom utvrditi temu, namjenu i ideju većine medijskih tekstova koji su mu osobno bliski i nekih medijskih tekstova iz bližeg društvenog okružja	Može jasno i dosljedno utvrditi temu, namjenu i ideju svih medijskih tekstova koji su mu osobno bliski i medijskih tekstova iz bližeg društvenog okružja.
<b>– opisuje značenje popularnokulturnih tekstova i povezuje ih sa svakodnevnim životom</b>	Uz teškoće opisuje značenje i povezuje sa svakodnevni životom popularnokulturne tekstove koji ga osobno zanimaju.	Površno opisuje značenje i sa stvarnošću povezuje popularnokulturne tekstove tema koje su mu bliske.	Djelomice opisuje značenje i sa stvarnošću povezuje popularnokulturne tekstove tema koje su mu bliske.	Uglavnom opisuje značenje i sa stvarnošću povezuje popularnokulturne tekstove različitih tema.	Jasno i dosljedno opisuje značenje i sa stvarnošću povezuje popularnokulturne tekstove različitih tema.
<b>– uočava priču kao temelj popularnokulturnih tekstova</b>	Uz teškoće utvrđuje temu i slijed događaja u jednostavnom popularnokulturnom tekstu koji ga osobno zanima, a ne može utvrditi temi i niz zbivanja u ostalim tekstovima iz bližeg društvenog okruženja.	Površno utvrđuje temu i slijed zbivanja u jednostavnom popularnokulturnom tekstu iz osobnoga okruženja, a ne može utvrditi temu i slijed događaja u ostalim tekstovima iz bližeg društvenog okruženja.	Djelomice određuje temu i slijed događaja u popularnokulturnom u jednostavnom tekstu, a temu i slijed događaja u složenijem tekstu određuje uz potporu.	Uglavnom određuje temu i slijed događaja u gotovo svim popularnokulturnim tekstovima iz osobnog okružja, ali i u tekstovima iz užeg društvenog okruženja.	Jasno i dosljedno određuje temu i slijed događaja u popularnokulturnim tekstovima iz osobnog, ali i iz bližeg društvenog okruženja.
<b>– upoznaje pojam popularne kulture</b>	Poznaje sadržaje popularne kulture samo iz osobnoga okruženja. Ne može navesti sadržaje koji ga osobno ne zanimaju. Ne povezuje te pojmove s pojmom popularne kulture i ne vidi nikakvu razliku između pojmova popularne kulture i umjetnosti.	Razlikuje površno sadržaje popularne kulture iz osobnog i bližeg društvenog okružja. Samo neke primjere može razlikovati umjetničke sadržaje od sadržaja popularne kulture. Ne razlikuje popularnu kulturu i umjetnost.	Razlikuje djelomice sadržaja popularne kulture iz osobnog i bližeg društvenog okružja. Samo neke primjere može razlikovati umjetničke sadržaje od sadržaja popularne kulture. Razlikuje popularnu kulturu i umjetnost vrlo površno.	Razlikuje uglavnom sadržaja popularne kulture iz osobnog i bližeg društvenog okružja. Na konkretnim primjerima uglavnom može razlikovati umjetničke sadržaje od sadržaja popularne kulture. Može navesti osnovnu razliku između popularne kulture i različitih umjetnosti.	Jasno i dosljedno razlikuje sve vrste sadržaja popularne kulture iz osobnog i bližeg društvenog okružja.  Na konkretnim primjerima jasno razlikuje umjetničke sadržaje od sadržaja popularne kulture. Može objasniti osnovnu razliku između popularne kulture i različitih umjetnosti.